

mulerbare, dvs. at de hobes op i dyr og menneskers organisme slægt efter slægt.

Det er godt nok, at vi er enige om problemets karakter, men spørgsmålet er: Hvad gør vi ved det? Synes hr. Lars Christian Lilleholt, at det går hurtigt nok med den nuværende fremgangsmåde, hvor man tager ét stof ad gangen og undersøger det meget, meget, meget grundigt, indtil man er hundrede procent sikker på, at det er problematisk og sundhedsskadeligt, og først derefter forbyder det?

Resultatet af den metode er, at man har forbudt to stoffer på 10 år. Er den fremgangsmåde god og hurtig nok? Nå vi ved, at der er ca. 70 stoffer af den art, vil det tage 350 år at undersøge dem på den måde, man gør i øjeblikket, og er det godt nok, at det skal tage 350 år, før dette meget store problem, som vi er enige om eksisterer, er blevet undersøgt og reguleret? Er det et tempo, der passer Venstre?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Det kunne gå ganske meget hurtigere – det er jeg ganske enig med hr. Jørn Jespersen i – og det er derfor, det er så vigtigt, at vi fortsat lægger pres på fra dansk side. Det fremgår også af den handlingsplan, som Miljøstyrelsen fremlagde i 2001, at det er vigtigt, at vi fra dansk side fortsat presser på. Det har den nuværende minister gjort, og det har hendes forgænger også gjort.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er fint, at vi er enige om, at det burde gå meget hurtigere. Derfor foreslår vi også fra SF's side en række tiltag for at få det til at gå hurtigere, men dem vil Venstre ikke være med til.

Men hvad er alternativet? Hvad vil Venstre gøre for at få det til at gå hurtigere med reguleringen af disse meget farlige stoffer? Jo, man vil fortsætte det hidtidige arbejde, men det har jo vist sig, at det går alt for for langsomt. Hvilke nye tiltag vil Venstre gøre for at sikre, at tempoet bliver sat en hel del op, og det kommer til at gå hurtigere? Det er det, der er spørgsmålet, men det har ministeren ikke svaret på, og det har Venstres ordfører heller ikke.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Svaret er viden om tingene, fortsat forskning og et fortsat pres i EU fra dansk side for at få flere forbud og få tingene undersøgt til bunds, for vi

tror ikke, det er noget brugbart alternativ at gå dansk enegang på området.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Vi er i Socialdemokratiet meget enige i beslutningsforslagets intention, nemlig af afvikle brugen af bromerede flammehæmmere og at arbejde hen imod et forbud mod de flammehæmmere, som udgør en miljø- eller sundhedsfare. Vi fremsatte i foråret 2003 et lovforslag om hormonforstyrrende stoffer, og vi gav dengang udtryk for, at problemet med disse stoffer skal tages meget mere alvorligt og seriøst.

Bromerede flammehæmmere er nogle af de farligste miljøgifte, vi kender. De findes nu overalt i miljøet, og der er nævnt flere eksempler på, hvordan de jonglerer rundt. Problemet er jo, at de ikke bliver i de produkter, de bliver tilsat. De fordamper f.eks. fra computere og fjernsyn, som er i brug, og de afgives under produktionen og når produkterne bliver til affald.

Vi mener i Socialdemokratiet, at de stoffer, som det i dag er videnskabeligt bevist har hormonforstyrrende effekter, bør forbydes. Samtidig bør de stoffer, som er mistænkt for at have hormonforstyrrende effekter, udfases ud fra et forsigtighedsprincip, selv om der mangler tilstrækkelige beviser for det. Der er nemlig i mange tilfælde gode alternativer til bromerede flammehæmmere i dag, så vi synes, at et forbud mod disse skadelige stoffer burde være oplagt.

Programmet for renere produkter m.v. har i en 4-årig periode fra 2000 til og med 2003 givet tilskud til udvikling og formidling af viden om alternativer til disse bromerede flammehæmmere. Ordningen blev imidlertid nedlagt af regeringen ved udgangen af 2003. Her valgte regeringen at nedprioritere indsatsen og dermed lade den negative påvirkning af mennesker og miljø fortsætte næsten uhindret, men det er den forkerte vej at gå. Indsatsen bør derimod intensivres, både hvad angår forskning og oplysning. Vi mener, at forbrugerne har krav på optimal viden om problemet, og derfor ønsker vi, at man som minimum starter med at opdatere Miljøstyrelsens hjemmeside og ajourføre den med informationer om, i hvilke produkter disse stoffer findes, og hvor der kan findes brugbare alternative produkter.